

Debreceni Ítéltábla

Bpkf.II.542/2024/8.

A Debreceni Ítéltábla --, a 2024. október 31. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

és terheltek perújítási ügyében a Nyíregyházi Törvényszék 2024. június 11. napján meghozott 4.Bpi.244/2024/10. számú – perújítási indítványt elutasító – végzését **helybenhagyja.**

A végzés ellen nincs helye további fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt végzésével a pótmagánvádló jogi képviselője, ügyvéd által előterjesztett, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 637. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt perújítási okra alapított perújítási indítványt elutasította.

[2] A végzés ellen az indítványt előterjesztő pótmagánvádlói jogi képviselő élt fellebbezéssel, melyben a perújítási indítványában foglaltakat ismételte meg, kérve a perújítás elrendelését a terheltek terhére.

[3] A pótmagánvádló jogi képviselője /5. sorszám alatt iktatott beadványában kérte nyilvános ülés tartását.

[4] A perújítási indítványt elutasító törvényszéki végzésre a pótmagánvádló is tett észrevételt. Ebben a Be. 742. § (4) bekezdésére hivatkozással kérte „nyilvános tárgyalást tartását”, kifogásolva azt, hogy a másodfokú bíróság zárt tanácsülésen kíván döntenie a felülbírálatról. Kifejtette, hogy a terheltek elkövették a csalást, amely közvélemény bűncselekmény, az alapjárásnak nem „magánvádas eljárásnak” kellett volna lennie. Törvénysértőnek tartotta, hogy az alapügyben a vádat nem az ügyész képviselte. Sérelmezte továbbá, hogy az alapügyben eljár bíróság a pótmagánvádlót mint a vád képviselőjét kiküldte a tárgyalóteremből a kihallgatás idejére, így nem gyakorolhatta eljárési jogait.

[5] A perújítás megengedhetőségének tárgyában másodfokon döntő Debreceni Ítéltábla a törvényszék végzése elleni fellebbezést a Be. 645. § (4) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálta el.

[6] A pótmagánvádló jogi képviselőjének fellebbezése alaptalan.

[7] Az ítéltábla – a fellebbezés és a pótmagánvádlói észrevétel nyilvános ülés tartása iránti indítványára tekintettel – mindenekelőtt a perújítás megengedhetőségéről szóló döntés meghozatalának eljárási formájára tér ki. A Be. 645. § (4) bekezdése kimondja, hogy a törvényszék végzése elleni fellebbezést az ítéltábla *tanácsülésen* bírálja el. Az eljárási törvény a perújítás megengedhetőségéről való döntéssel összefüggésben az eljárási forma megválasztása kapcsán nem ad mérlegelési lehetőséget a bíróságnak, hanem kötelező szabályként kimondja a tanácsülésen történő döntéshozatalt. A Be. 427. § (1) bekezdéséből fakadóan a tanácsülésen a tanács tagjai és a jegyzőkönyvvezető lehet jelen, a tanácsülésen más nem vehet részt. Abból adódóan, hogy a törvény kötelezően előírja a perújítási indítvány és az az ellen bejelentett fellebbezés tanácsülésen történő elbírálását, nyilvános ülés indítványozásának nincs helye. Az eljárási törvény nem ad lehetőséget arra, hogy a bíróság a perújítási indítványról olyan eljárási formában döntsön, ahol a pótmagánvádló és jogi képviselője, esetleg a terheltek és védők jelen lehetnének. A perújítás megengedhetőségéről a bíróság a Be. 643. § (3) bekezdéséből következően az iratok alapján dönt, az e tárgyban folytatott eljárása során az írásbeliség érvényesül: az érintetteknek a bíróság megküldi az ellenérdekű fél beadványát, amelyre írásban tehetnek észrevételt. A tárgyalás tartásának indítványozási jogával összefüggésben az ítéltábla megjegyzi, hogy a pótmagánvádló által felhívott Be. 742. § (4) bekezdése e jogot a büntetővégzés kapcsán biztosítja, nem a perújítási eljárásban.

[8] Az ítéltábla a törvényszéki végzés felülbírálata során megállapította, hogy a törvényszék a perújítás megengedhetősége iránti eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, az előzményi adatok körében az alapügyben hozott határozatok releváns adatait pontosan rögzítette.

[9] Helyesen ismerte fel a törvényszék egyfelől azt, hogy az alapügyben hozott másodfokú határozat – mely az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette – *nem ügydöntő* végzés volt, másfelől azt, hogy a Be. 637. § (1) bekezdése értelmében perújításnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező *ügydöntő* határozatával szemben van helye.

[10] Jelen esetben a perújítás megengedhetőségéről döntő bíróságnak még azt sem kell vizsgálnia, hogy a Be. 637. § (1) bekezdésének a)-g) pontjaiban felsorolt valamely perújítási ok fennáll-e, illetve a perújítási indítvány által hivatkozott e) pont megállapítható-e, hiszen a perújítással támadott határozat az ezt megelőző, alapvető törvényi feltételnek sem felel meg: az nem volt *ügydöntő* határozat.

[11] Az alapügy egy hatályon kívül helyező és eljárást megszüntető *nem ügydöntő* végzéssel ért véget. Az ilyen határozattal szemben az eljárási törvény nem teszi lehetővé a perújítási indítvány benyújtását és a perújítás elrendelését.

[12] Ezek mellett az ítéltábla a felhívott perújítási ok részletesebb vizsgálata nélkül mindössze azt jegyzi meg, hogy a Be. 637. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozó perújítási indítványnak egyébiránt meg kell felelnie a Be. 637. § (3) bekezdésében foglalt többletfeltételnek is a perújítás elrendeléséhez.

[13] Az azzal kapcsolatos érvelés, hogy az alapügyben eljáró bíróság jogellenesen küldte ki a tárgyalóteremből a pótmagánvádlót a terheltek kihallgatásának idejére, a perújítás szempontjából nem bír relevanciával. A perújítás ugyanis a ténybeli hibában szenvedő jogerős ítélet korrigálására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a hivatkozott hiányosság pedig eljárási szabálysértés lehetne. Ez nem a perújítás körébe tartozó ténybeli hiba, hanem eljárásjogi kifogás, ezért az a perújítás körében nem vizsgálható, lévén, hogy a perújítás célja nem az eljárási, hanem az alapítélet ténybeli hibáinak kijavítása.

[14] Azzal a pótmagánvádlói észrevétellel kapcsolatban, hogy az alapügyben az ügyészség nem látta el a vádképviselést és emiatt kellett a pernek „magánvádas eljárásként” folynia, az ítéltábla a következőkre mutat rá. Ha az alapügyben eljáró nyomozó hatóság azt állapítja meg, hogy a cselekmény nem bűncselekmény, a Be. 398. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást megszünteti. Az alapeljárásban a Nyíregyházi Rendőrkapitányság ennek megfelelően szüntette meg a büntetőeljárást. Az ez ellen benyújtott panaszt a Nyíregyházi Járási Ügyészség megvizsgálta és – mint alaptalant – elutasította; egyúttal tájékoztatta a panaszost a pótmagánvádlói fellépés lehetőségéről. A Nyíregyházi Járási Ügyészség 2023. február 23. napján kelt számú határozatában részletesen kifejtette, hogy a csalás vétségének szükséges tényállási elemei közül melyik hiányzik, ami miatt nem valósult meg bűncselekmény. Amennyiben az ügyészség nem látja megállapíthatónak bűncselekmény elkövetését, nem emel vádat. Ha az ügyészség nem tartotta indokoltnak a vád előterjesztését és képviselést, a sértettnek nyílik lehetősége a pótmagánvádlóként történő fellépésre. Erre fogalmilag csak közvéder üldözendő bűncselekmények esetén kerülhet sor, ezért az alapeljárás nem is magánvádas, hanem *pótmagánvádas* eljárás volt, ahol az ügyészség fellépése híján a pótmagánvádló képviseli a vádat.

[15] Mindezek a perújítás kapcsán külön jelentőséggel nem bírtak, az ítéltábla azonban a pótmagánvádlói észrevételben írtak miatt szükségesnek tartotta az előbbiek megjegyzését.

[16] A fentebb kifejtettekből következően a jogi képviselő fellebbezése eredményre nem vezethetett, ezért az ítéltábla a törvényszék végzését a Be. 645. § (5) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2024. október 31.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 4.Bpi.244/2024/10. számú végzése a másodfokú határozat által a mai napon véglegessé vált.

Debrecen, 2024. október 31.

Dr. Elek Balázs sk.

Debreceni Ítéltábla
2.Bpkf.542/2024/8
a tanács elnöke

4